

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **O. S.**, bytem T. 22, P. 8, zastoupeného JUDr. Antonínem Prchalem, advokátem se sídlem v Benešově, Husova ul. 2117, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8.10.2010, č.j.: 85/2010-190-TAXI/3,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 27.10.2010 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí blíže označeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým Ministerstvo dopravy (dále jen „ministerstvo“ nebo „žalovaný“ nebo „odvolací orgán“) zamítlo jeho odvolání a potvrdilo rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy, odboru dopravy (dále jen „dopravní úřad“ nebo „správní orgán I. stupně“) ze dne 18.8.2010, č.j.: MHMP 668848/2010. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně žalobci uložil pokutu ve výši 75.000,- Kč a současně rozhodl o odebrání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby č. 091158 na dobu dvou let.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí ministerstvo mj. uvedlo, že O. S., provozovatel taxislužby jakožto řidič po ukončení přepravy nevydal cestujícím doklad o zaplacení jízdného pořízený jako výstup z tiskárny taxamtru, nýbrž jim vydal ručně vyplněný doklad s falešnými údaji. Z tohoto důvodu mu byl dle § 21 odst. 13 písm. b) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon silniční dopravě“) na místě zadržen průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby č. 091158. Při kontrole bylo rovněž zjištěno, že ve vozidle nebyl záznam o provozu vozidla a záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku. Na místě byl sepsán protokol o kontrole taxislužby v rámci výkonu státního odborného dozoru v silniční dopravě, který provozovatel taxislužby podepsal a převzal jeho stejnopis. Dopisem ze dne 14.4.2010 podal proti protokolu provozovatel taxislužby námitky.

Následně ministerstvo stručně popsalo průběh správního řízení a vypořádalo se s odvolacími námitkami.

Proti tomuto rozhodnutí směřuje správní žaloba.

V podané žalobě tvrdí žalobce, že napadené rozhodnutí je nezákonným a své námitky vyjádřil v následujících žalobních bodech:

V prvním žalobním bodu namítá žalobce, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně není opatřeno otiskem úředního razítka ani podpisem příslušného zástupce správního orgánu, který rozhodnutí vydal. Na podporu uvedeného poukázal žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 Aus 2/2006-158 (správně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.6.2007, č.j. 5 Ans 2/2006-158 pozn. soudu).

Ve druhém žalobním bodu tvrdí žalobce, že nebyl spolehlivě zjištěn skutkový stav a rozhodnutí není v souladu s právními předpisy.

Žalobce nesouhlasí s odvolacím orgánem, že na náhradním dokladu o zaplacení byl uveden nesprávný údaj o státní poznávací značce vozidla. Dle žalobce je uvedené tvrzení neprůkazné, neboť není zřejmý důvod, pro který by žalobce úmyslně uváděl do dokladu nepravdivý údaj, když zákazník vůbec nepoškodil. Rovněž dle žalobce nebylo prokázáno, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí, že ve vozidle nebyl záznam o provozu vozidla a žalobce trvá na tom, že tyto dokumenty po něm nebyly požadovány. Nadto nelze vycházet pouze ze skutečností uvedených v protokolu z kontroly, neboť správní orgán má povinnost zjišťovat i bez návrhu všechny rozhodné skutečnosti svědčící ve prospěch toho, komu má být povinnost uložena, přičemž dle žalobce správní orgány této své povinnosti nedostály. Žalobce nesouhlasí s odvolacím orgánem, který v napadeném rozhodnutí uvedl, že v průběhu správního řízení nevyšly najevo žádné skutečnosti, které by potvrzovaly tvrzení provozovatele taxislužby o tom, že mu v tiskárně došel papír. Pracovníci správního orgánu I. stupně byli přítomni, když papír v tiskárně skutečně nebyl a tuto skutečnost tedy museli zaznamenat, naopak nebylo ze strany těchto pracovníků prokázáno, že by v tiskárně papír byl. Žalobce tedy dovozuje, že správní orgány nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu.

Ve třetím žalobním bodu brojí žalobce proti výši pokuty, neboť tvrdí, že nebylo přihlédnuto k jednotlivým kritériím stanoveným v § 36 odst. 2 zákona o silniční dopravě, tedy k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání a k rozsahu způsobené škody.

Žalobce se nedopustil zjevného úmyslu poškodit zákazníka, nedošlo k předražení jízdného ani k jiné škodě. Jednalo se o nedbalostní jednání ohledně tiskárny taxamtru, kdy žalobce neměl pásku do tiskárny, což je porušením ust. § 21 odst. 3 citovaného zákona, avšak doba trvání protiprávního jednání byla nepatrná a rozsah způsobené škody byl nulový.

Závěrem žalobce uvedl, že za celou dobu provozování taxislužby (5 let) neměl jediný správní delikt a je bezúhonný a uložený trest je zjevně nepřiměřený.

Žalobce z výše uvedených důvodů navrhl, aby soud využil svého moderačního práva.

V písemném vyjádření k žalobě ze dne 20.1.2011 navrhl žalovaný zamítnutí žaloby a k meritu věci uvedl, že ministerstvo potvrdilo uložení pokuty ve výši 75.000,- Kč provozovateli taxislužby za porušení ust. § 21 odst. 3 zákona o silniční dopravě v návaznosti na ust. § 15 odst. 1 vyhlášky č. 478/2000 Sb., kterou se provádí zákon o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů

(dále jen „prováděcí vyhláška“) a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 35 odst. 3 písm. h) zákona o silniční dopravě, kterého se žalobce dopustil tím, že po ukončení přepravy jakožto řidič vozidla nevydal cestujícím doklad o zaplacení jízdného pořízený jako výstup z tiskárny taxametru, nýbrž ručně vyplněný doklad s nepravdivými údaji. Rovněž byla tato pokuta uložena za porušení ust. § 3 odst. 4 písm. a) zákona o silniční dopravě v návaznosti na ust. § 2 odst. 1 prováděcí vyhlášky a za porušení ust. § 3 odst. 4 písm. b) zákona o silniční dopravě v návaznosti na ust. § 1a odst. 2 prováděcí vyhlášky, kterých se žalobce dopustil tím, že v době provedené kontroly neměl ve vozidle záznam o provozu, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, čímž naplnil skutkové podstaty správních deliktů dle ust. § 35 odst. 1 písm. a) a b) zákona o silniční dopravě. Současně byl žalobci dle § 21 odst. 9 zákona o silniční dopravě odebrán průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby č. 091158 na dobu dvou let z důvodu dle ust. § 21 odst. 13 písm. b) zákona o silniční dopravě, tedy z důvodu nevydání dokladu o zaplacení z tiskárny taxametru cestujícím.

Žalovaný uvedl dále, že žalobce v odvolání uvedl obdobné námitky, a proto odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a dále doplňuje:

- *k námitce, kdy žalobce poukazuje na absenci otisku úředního razítka a podpisu oprávněné úřední osoby vztahující se k rozhodnutí správního orgánu I. stupně*, že stejnopis rozhodnutí dopravního úřadu, který je součástí správního spisu, obsahuje všechny předepsané náležitosti, včetně otisku úředního razítka a podpisu oprávněné úřední osoby. Žalobce sám v podaném odvolání takovou vadu nenamítal a žalovaný proto neměl při rozhodování o odvolání žalobce žádnou možnost zkontrolovat stejnopis rozhodnutí doručený žalobci. Z podané žaloby ani nevyplývá, že by žalobce kopii stejnopisu prvoinstančního rozhodnutí doložil soudy;

- *k poukazu žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.6.2007, č.j. 5Ans 2/2006-158*, že na věc nedopadá, neboť se rozsudek týká zcela jiného případu, kdy správní orgán záměrně nedodržel předepsaný postup, když odmítl přiznat, že akt má charakter správního rozhodnutí. Žalovaný dále poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.4.2007, č.j. 2 As 71/2006-95, v němž soud řešil případ, kdy nebylo účastníkovi řízení doručeno rozhodnutí s otiskem úředního razítka a podpisem oprávněné úřední osoby, nýbrž pouze fotokopie rozhodnutí. Ve vztahu k této námitce poukázal žalovaný rovněž na názor Ústavního soudu vyjádřený v usnesení sp.zn. III ÚS 50/08 ze dne 28.5.2009 tak, že „absence otisku úředního razítka nevyvolává pochybnosti co do identifikace soudu, který příkaz k odposlechu vydal“;

- *k námitce brojící proti zjištěnému skutkovému stavu věci*, že žalobce v podané žalobě nezpochybňuje nevydání dokladu o zaplacení z tiskárny taxametru, nýbrž se vyjadřuje toliko ke skutkovým okolnostem, které mají vliv na stanovení výše sankce;

- *k námitce, že se žalobce deliktu nedopustil v úmyslu poškodit zákazníka a že nedošlo k poškození zákazníka na ceně*, že tuto skutečnost zohlednil již správní orgán I. stupně při stanovení výše a žalovaný na uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně výslovně odkázal, proto neshledává žalovaný tuto námitku důvodnou;

- *k námitce spočívající v tvrzení žalobce o jeho nedbalostním jednání, neboť mu nečekaně došel papír v tiskárně taxametru*, že k takové skutečnosti by bylo možno při stanovení výše pokuty přihlídnout pouze za předpokladu, pokud by v řízení byla prokázána. Pokud by v době kontrolní jízdy skutečně žalobci papír v tiskárně taxametru došel, sdělil by tuto skutečnost při následně provedené kontrole kontrolním pracovníkům, kteří by toto sdělení dopravce zaznamenali do kontrolního protokolu. Žalobce mohl tuto skutečnost sdělit do protokolu i sám ve svém vyjádření. Uvedená skutečnost je s odstupem času již obtížně prokazatelná. Žalovaný je toho názoru, že se jedná o tvrzení účastníka řízení ve smyslu § 52 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) spojené s jeho důkazním břemenem. Pokud by důvodem nevydání dokladu o zaplacení z tiskárny byla okolnost, že žalobci došel papír v tiskárně taxametru, neměl by v takovém případě žalobce žádný důvod, aby zákazníkům na požádání vydal ručně vypsany doklad o zaplacení, v němž jsou uvedeny nepravdivé údaje. Z uvedených důvodů

žalovaný neshledal tvrzení žalobce o údajné absenci papíru v tiskárně taxamtru jako okolnost snižující závažnost protiprávního jednání žalobce;

- *k námitce o údajném omylu při ručním vypisování dokladu o zaplacení*, že takový omyl by byl pochopitelný v případě, že by žalobce na doklad napsal státní poznávací značku svého minulého vozidla, neboť žalobce v odvolání uváděl, že v době kontroly měl vozidlo teprve krátce. Žalobce však na dokladu uvedl zcela odlišnou a také neúplnou státní poznávací značku vozidla. Kromě nesprávně uvedeného státní poznávací značky vozidla byl na dokladu rovněž uveden nesprávně i jiný provozovatel taxislužby označený jako TAXI PRAHA SMLUVNÍ PŘEPRAVA. Z uvedených důvodů žalovaný nepovažoval tvrzený omyl za okolnost snižující závažnost protiprávního jednání;

- *k námitce, v níž nesouhlasí žalobce s absencí záznamu o provozu vozidla a záznamu o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku a tvrdí, že předmětné záznamy po něm nebyly při kontrole požadovány*, že absence uvedených záznamů je zaznamenána v kontrolním protokolu sepsaném v rámci kontroly provedené dle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní kontrole“), který je ve smyslu § 53 odst. 3 správního řádu nadán prezencí správnosti. Žalovaný poukázal rovněž na skutečnost, že v průběhu správního řízení nevyšly najevo žádné skutečnosti, které by údaje uvedené v kontrolním protokolu zpochybňovaly;

- *k námitce, že žalovaný nepřihlédl k jednotlivým kritériím ve smyslu § 36 odst. 2 zákona o silniční dopravě*, tedy k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání a rozsahu způsobené škody, že již dopravní úřad v odůvodnění rozhodnutí se s jednotlivými hledisky řádně vypořádal a žalovaný na toto odůvodnění výslovně odkázal a doplnil o další skutečnosti. Jak uvedl již dopravní úřad, nelze hodnotit rozsah způsobené škody, neboť skutkové podstaty těchto deliktů vznik škody nepředpokládají. Kritéria pro stanovení výše škody, vymezená v § 36 odst. 2 zákona o silniční dopravě, jsou stanovena obecně pro všechny správní delikty dle zákona o silniční dopravě a ne vždy charakter konkrétního správního deliktu umožňuje všechna tato kritéria zohlednit. Nevydání dokladu o zaplacení z tiskárny taxamtru nezpůsobuje zákazníkům majetkovou škodu, objektem tohoto správního deliktu jsou jiné, zákonem chráněné zájmy. Poškození zákazníků na ceně jízdného není škodou způsobenou nevydáním dokladu o zaplacení, nýbrž pouze častým důvodem nevydání stvrzenky, stejně tak jako porušení daňových předpisů. Rovněž nelze hodnotit ani dobu trvání předmětných správních deliktů; tyto delikty nepatří k tzv. trvajícím správním deliktům, jejichž dobu trvání by bylo možno hodnotit. Jedná se svým charakterem o jednorázová porušení zákona;

- *k výši uložené pokuty, kterou žalobce považuje za nepřiměřenou*, že nejzávažnějším správním deliktem je nevydání dokladu o zaplacení z tiskárny taxamtru. Obecně se jedná o jedno z nejzávažnějších porušení zákona o silniční dopravě, za které lze uložit pokutu až do výše 750.000,- Kč. Nevydáním dokladu z tiskárny taxamtru žalobce ohrozil zájem společnosti na řádném provozování taxislužby jako veřejné dopravy. Povinnost vydat zákazníkům doklad o výši jízdného směřuje k ochraně zákazníků ve veřejné dopravě, k jejich možnosti ověřit si skutečnou cenu jízdného ve vztahu k počtu ujetých kilometrů a k použité sazbě, k ochraně zákazníků před předražováním a k možnosti reklamace jízdy. V této souvislosti poukázal žalovaný na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.6.2010, č.j. 1 As 9/2008-161. V souvislosti s tiskem o dokladu o zaplacení jízdného z tiskárny taxamtru dochází k uložení údajů o provedené jízdě do paměťové jednotky taxamtru a tyto údaje pak slouží jako doklad o příjmech dosažených při provozování taxislužby pro stanovení daně z příjmů, popř. DPH.

V odvolacím řízení žalovaný zvažoval, zda je možno jako k okolnostem snižujícím závažnost protiprávního jednání žalobce přihlédnout k žalobcem tvrzené absenci papíru v tiskárně taxamtru a údajnému omylu při ručním vypisování dokladu o zaplacení. Napadeným rozhodnutím však potvrdil výši pokuty uložené žalobci za jedno z nejzávažnějších porušení zákona o silniční dopravě. Žalovaný nepovažuje pokutu uloženou žalobci v první desetině zákonné sazby za nepřiměřenou společenské nebezpečnosti jednání žalobce. V tomto směru žalovaný poukázal na názor rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu vyjádřený v usnesení ze dne 20.4.2010, č.j. 1 As 9/2008 - 133.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobci (výzva k vyjádření ohledně možnosti rozhodnout ve věci bez jednání byla zástupci žalobce doručena dne 22.10.2010) ani žalovaný (výzva k vyjádření ohledně možnosti rozhodnout ve věci bez jednání byla žalovanému doručena dne 10.12.2010) ve stanovené lhůtě dvou týdnů svůj nesouhlas s takovým projednáním věci nevyjádřili (§ 51 s.ř.s.).

Ze správního spisu zjistil soud následující skutečnosti:

Z protokolu č. T 100410/1/Šp ze dne 10.4.2010 vyplývá mj., že tohoto dne byla provedena kontrola a to v místě letiště Ruzyně v Praze 6. Kontrolovaným subjektem byl řidič O. S. s vozidlem Škoda Superb – B, IČ:18635172, se sídlem v ul. Thámova 115/22 v Praze 8. Vozidlo bylo označeno žlutou střešní svítilnou s nápisem TAXI, evidenční číslo: 9A8 5440 na obou předních dveřích. Provozovatelem předmětného vozidla je O. S. Z protokolu dále vyplývá, že ve vozidle nebyly záznamy o provozu vozidla – kopie stvrzenek ze dne kontroly ani záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku. Řidič při jízdě použil taxametr a po cestujících požadoval jízdné ve výši 620,- Kč. Řidič nevydal cestujícím stvrzenku z tiskárny taxametru, vydal jiný doklad o zaplacení jízdného než z tiskárny taxametru a to ručně psaný doklad s falešnými údaji. Podle § 21 odst. 13 písm. b) zákona o silniční dopravě byl na místě kontroly zadržen průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby č. 091158. Řidič byl poučen podle § 17 zákona o státní kontrole, že kontrovaná osoba může proti protokolu podat písemné a zdůvodněné námitky, a to ve lhůtě 5 dnů ode dne seznámení s protokolem. Rubrika „Vyjádření řidiče:“ zůstala nevyplněna. Protokol závěrem obsahuje vlastnoruční podpis řidiče s datem 10.4.2010 potvrzující, že byl řidič s obsahem protokolu seznámen a stejnopis uvedeného dne tj. 10.4.2010 převzal. Protokol obsahuje i vlastnoruční podpis kontrolního pracovníka. K protokolu jsou připojeny fotokopie ze dne 10.4.2010.

Z „Oznámení o poskytnuté přepravě“ sepsaném dne 10.4.2010 kontrolní pracovnící Z. L., soud zjistil, že jmenovaná do „oznámení“ mj. uvedla, že dne 10.4.2010 absolvovala jízdu s nástupem 20:35 hod. z Václavského náměstí na letiště Praha – terminál 1, výstup z vozidla se uskutečnil v 20:55 hod. Za jízdu řidič požadoval 618,- Kč. Na taxametr po dojezdu neviděla. Za jízdu zaplatila částku 620,- Kč, doklad o zaplacení jízdného byl vypsán ručně – stvrzenka. Jmenovaná k průběhu jízdy uvedla, že nastoupila na Václavském náměstí do vozidla taxislužby. Požádali řidiče vozidla, aby je dopravil na letiště k terminálu 1. Absolvovali uvedenou trasu, během jízdy nebylo vidět na taxametr. Po příjezdu na letiště zaplatili a požádali o stvrzenku. Řidič vozidla ji vypsál a opustili vozidlo.

Z „Oznámení o poskytnuté přepravě“ sepsaném dne 10.4.2010 kontrolním pracovníkem M. H., soud zjistil, že jmenovaný v něm mj. uvedl, že dne 10.4.2010 v 20:35 hod. nastoupil do vozidla taxislužby na Václavském náměstí a vystoupil na letišti Praha Ruzyně, jeli vozem SPZ 9A8 5440, Škoda Superb, obchodní jméno: O. S. Za jízdu řidič požadoval 618,- Kč, na taxametr po dojezdu neviděl, zaplacené jízdné činilo 620,- Kč. Doklad o zaplacení jízdného byl vypsán ručně. K průběhu jízdy jmenovaný uvedl, že nastoupili na Václavském náměstí do vozidla taxislužby, požádali o přepravu na letiště Ruzyně. Jeli předepsanou trasou k terminálu 1.

Po zastavení řidič požádal o 618,- Kč. Na taxametr neviděl, na požádání jim řidič ručně vypsál doklad o zaplacení.

Ze stvrzenky TAXI ze dne 10. 4. 2010 vyplývá, že v ní je ručně vyplněno ev. č. 5 A 8975, SPZ vozidla 5 A 8975, datum přepravy dne 10. 4. 2010. Dále je v ní uvedeno, že byla vystavena firmou „TAXI PRAHA SMLUVNÍ PŘEPRAVA“ s výchozím místem přepravy Praha 1 a cílovým místem přepravy letiště s celkovou cenou k úhradě 620,- Kč, a to dne 10.4.2010 s nečitelným podpisem řidiče.

Z vyjádření řidiče ke kontrolnímu zjištění ze dne 14.4.2010 vyplývá, že O. S. ke kontrolnímu zjištění mj. uvedl, že po příjezdu na letiště zákazníkům řekl o částku 620,- Kč, která byla uvedena na taxamtru a při přebírání peněz si uvědomil, že v taxamtru nemá papírovou pásku a že ve vozidle nemá ani náhradní. Vypsál proto náhradní doklad a ve zmatku napsal i špatné číslo vozidla a to z důvodu, že vozidlo uvedl do provozu před 14 dny a neměl dioptrické brýle na čtení.

Kontrolní orgán upozornil, že nemůže proto číst kontrolní nález, neboť na písmo nevidí, avšak bylo mu řečeno, že protokol musí podepsat. Záznamy o provozu vozidla - kopie stvrzenek ze dne kontroly nebyly předloženy, protože se jednalo o první jízdu toho dne. V protokolu je uvedeno, že nemá knihu povinných přestávek, ale tu ve vozidle měl, avšak kontrola ji po něm nežádala. Na svou obranu uvádí, že jízdu nepředražil a celková částka jízdy je zaznamenána v taxamtru, což dokládá přiloženou kopii stvrzenky.

Závěrem jmenovaný uvedl, že zejména odebrání průkazu o způsobilosti řidiče má pro něj likvidační charakter a dotkne se jeho rodiny, neboť má vyživovací povinnost na 2 studující děti a současně přispívá na chod společné domácnosti, měsíční plat jeho manželky s případnou podporou v nezaměstnanosti zdaleka nepokryje finanční požadavky. Dosud byl přitom bezúhonný.

K vyjádření připojil žalobce kopii stvrzenky č. 001155, z níž vyplývá, že dne 10. 4. 2010 uskutečnil O. S. s vozidlem SPZ 9A8 5440, ev. č. 9A8 5440 jízdu započatou v 20:24 hod. z Václavs. nám. do Prahy 6, letiště Ruzyně, jízda byla ukončena v 20:51 hod. za celkovou cenu 625,- Kč.

Ze záznamu do spisu ze dne 28. 7. 2010 vyplývá, že tohoto dne se dostavil pan O. S. a předložil požadovaný záznam o době řízení vozidla SPZ: 9 A8 5440, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku provozovatele taxislužby, z něhož vyplývá, že dne 10. 4. 2010 byl počáteční stav tachometru 39884 km, první jízda se uskutečnila od 16,00 hod. do 20,30 hod., následovala bezpečnostní přestávka od 20,30 hod. do 21,30 hod. a poté druhá jízda od 21,30 hod. do 01,30 hod., konečný stav tachometru je zaznamenán 39.943 km.

Dne 18.8.2010 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí sp.zn. S-MHMP 330742/2010 DOB-TAX, č.j. MHMP 668848/2010, v němž rozhodl tak, že provozovatel taxislužby O. S., nar. 12.12.1953, místo trvalého pobytu: Thámová 115/22, Praha 8, IČ: 18635172

A) porušil:

- ustanovení § 21 odst. 3 zákona o silniční dopravě v návaznosti na ustanovení § 15 odst. 1 prováděcí vyhlášky tím, že po poskytnuté přepravě dne 10.4.2010 vozidlem Škoda Superb Sedan, SPZ: 9A8 5440 na trase Václavské náměstí, Praha 1 - Letiště Ruzyně, ul. Aviatická, Praha 6 jako řidič cestujícím nevydal stvrzenku z tiskárny taxamtru, ale ručně psaný doklad.

Tímto jednáním byla naplněna skutková podstata správního deliktu uvedeného v ust. § 35 odst. 3 písm. h) zákona o silniční dopravě.

- ustanovení § 3 odst. 4 písm. a) zákona o silniční dopravě v návaznosti na ustanovení § 2 odst.1 prováděcí vyhlášky tím, že při provozování taxislužby vozidlem Škoda Superb Sedan, SPZ: 9A8 5440, dne 10.4.2010 na trase Václavské náměstí, Praha 1 – Letiště Ruzyně, ul. Aviatická, Praha 6 nebyl ve vozidle záznam o provozu vozidla (měsíční uzávěrky taxamtru za měsíce leden, únor, březen 2010).

Tímto jednáním byla naplněna skutková podstata správního deliktu uvedeného v ust. § 35 odst. 1 písm. a) zákona o silniční dopravě.

- ustanovení § 3 odst. 4 písm. b) zákona o silniční dopravě v návaznosti ustanovení § 1a odst. 2 prováděcí vyhlášky tím, že při provozování taxislužby dne 10.4.2010 vozidlem Škoda Superb Sedan, SPZ: 9A8 5440 2010 na trase Václavské náměstí, Praha 1 – Letiště Ruzyně, ul. Aviatická, Praha 6, nebyly ve vozidle záznamy o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku provozovatele taxislužby jako řidiče z právě probíhajícího dne a z předchozího dne. Tímto jednáním byla naplněna skutková podstata správního deliktu uvedeného v ust. § 35 odst. 1 písm. b) zákona o silniční dopravě.

Jelikož bylo v průběhu vedeného správního řízení nesporně prokázáno, že byly naplněny skutkové podstaty shora uvedených správních deliktů, ukládá se jmenovanému provozovateli taxislužby pokuta ve výši 75.000,- Kč.

B) naplnil zákonné důvody uvedené v ustanovení § 21 odst. 13 písm. b) zákona o silniční dopravě tím, že jako řidič vozidla Škoda Superb Sedan, SPZ: 9A8 5440 dne 10.4.2010 po ukončení přepravy dvěma zaměstnancům hl.m. Prahy na trase Václavské náměstí, Praha 1 – Letiště Ruzyně, ul. Aviatická, Praha 6 nevydal cestujícím nepoškozený a čitelný doklad o zaplacení jízdného pořízený jako výstup z tiskárny taxametru doplněný o předepsané údaje podle ustanovení § 15 odst. 1 prováděcí vyhlášky.

Jelikož bylo v průběhu řízení nesporně prokázáno, že byly naplněny zákonné důvody uvedené v ustanovení § 21 odst. 13 písm. b) zákona o silniční dopravě, jmenovanému provozovateli taxislužby se podle ustanovení § 21 odst. 9 zákona o silniční dopravě odebírá průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby č. 091158 na dobu dvou let.

Současně správní orgán rozhodl o uložení povinnosti dle § 79 odst. 5 správního řádu nahradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč.

V odůvodnění dopravní úřad mj. uvedl, že dne 10.4.2010 od 20:35 hod. do 20:55 hod. byla dvěma zaměstnancům hl.m. Prahy poskytnuta přeprava vozidlem Škoda Superb Sedan, SPZ: 9A8 5440, evid.č. vozidla taxislužby 9A8 5440 na trase Václavské náměstí v Praze 1 – Letiště Ruzyně, Aviatická v Praze 6. Vozidlo v době uskutečněné jízdy řídil O. S., provozovatel taxislužby osobně. O jízdě a následné kontrole byl sepsán protokol č. T/100410/1/Šp ze dne 10.4.2010, jehož součástí je ručně psaný doklad o zaplacení jízdného ve výši 620,- Kč, pořízená fotodokumentace a oznámení o poskytnuté přepravě sepsaná dvěma zaměstnanci hl.m. Prahy. Provozovatel protokol podepsal a převzal jeho stejnopis. Proti protokolu podal provozovatel taxislužby námítky dopisem ze dne 14.4.2010.

Z výše uvedeného protokolu vyplývá, že provozovatel taxislužby po poskytnuté přepravě cestujícím nevydal stvrzenku z tiskárny taxametru, ale ručně psaný doklad o zaplacení jízdného ve výši 620,- Kč s nepravdivými identifikačními údaji o provozovateli a vozidle taxislužby, v kontrolovaném vozidle nebyl záznam o provozu vozidla (měsíční uzávěrky taxametru za měsíce leden, únor, březen 2010 a kopie stvrzenek z přeprav poskytnutých dne 10.4.2010) a záznamy o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku provozovatele taxislužby jako řidiče z právě probíhajícího dne a z předchozího dne.

Dalším šetřením bylo zjištěno v centrálním registru dopravců, že předmětné vozidlo bylo v době uskutečněné jízdy evidováno jako vozidlo provozovatele taxislužby, kterému byl vydán průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby č. 091158 platný do 5.5.2014. Tento průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby mu byl při kontrole na základě ust. § 21 odst. 13 písm. b) zákona o silniční dopravě zadržen.

Následně se dopravní úřad vypořádal s námítkami tak, jak bude pojednáno dále.

Proti rozhodnutí dopravního úřadu podal žalobce odvolání ze dne 2. 9. 2010, v němž mj. uvedl, že nesouhlasí s vydaným rozhodnutím a tvrdí, že dne 10.4.2010 v době od 20:35 hod. do 20:55 hod. poskytl přepravu svým novým vozidlem taxi dvěma zaměstnancům hl.m. Prahy na trase Václavské náměstí – Letiště Ruzyně. Taxametr měl zapnutý a požadoval po cestujících částku

v něm vykázanou. Po příjezdu chtěl vytisknout účtenku, v taxamtru však nebyl papír a neměl náhradní ani ve vozidle. Navrhl proto zákazníkům, že jim vystaví náhradní doklad, což udělal, ale omylem napsal nesprávnou státní poznávací značku, neboť jezdil krátce s novým vozidlem. Svého pochybení je si vědom a za nesporné považuje, že se dopustil přestupku ve smyslu citovaných ustanovení zákona o silniční dopravě. Jedná se však o otázku míry závažnosti. Nelze uvádět, že došlo k vysoké závažnosti a významu protiprávního jednání, neboť vůči zákazníkovi se nedopustil zjevného úmyslu ho poškodit a z jeho strany šlo o nedbalost ohledně tiskárny taxamtru. Doba trvání protiprávního jednání byla nepatrná a rozsah způsobené škody byl nulový. Navíc po celou dobu pěti let co provádí taxislužbu neměl jediný delikt. Pokud se jedná o tvrzení, že ve vozidle nebyl záznam o provozu vozidla, toto nebylo prokázáno a on je popírá s tím, že tyto dokumenty nebyly po něm požadovány. Jedná se o jeho prvé pochybení, a proto považuje trest, zejména dvouletý zákaz výkonu činnosti za nepřiměřeně tvrdý, kdy uložený peněžitý trest a současně zákaz výkonu povolání při jeho věku 57 let má pro něj likvidační charakter. Z uvedeného důvodu navrhuje, aby bylo upuštěno od potrestání či zmírněna tvrdost trestu.

Odvolání žalobce bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím. Odvolací orgán se v napadeném rozhodnutí vypořádal i s výše uvedenými odvolacími námitkami tak, jak bude pojednáno dále.

Městský soud posoudil věc takto:

K námitce obsažené v prvním žalobním bodu, kdy žalobce namítá, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně není opatřeno otiskem úředního razítka ani podpisem příslušného zástupce správního orgánu, který rozhodnutí vydal, soud konstatuje, že v daném případě správní spis, který byl soudu předložen, obsahuje originál rozhodnutí správního orgánu I. stupně, který je opatřen za textem „Poučení o odvolání“ jak úředním razítkem správního orgánu Hlavního města Prahy (-61-), tak vlastnoručním nečitelným podpisem úřední osoby a pod razítkem správního orgánu je tiskacím písmem napsáno Ing. J. H., ředitel odboru dopravy. V rozhodnutí tedy neabsentuje podpis oprávněné osoby ani otisk úředního razítka. Soud dospěl k závěru, že tato skutečnost je rozhodující a není pochyb, že jde o rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jenž je podepsáno příslušnou úřední osobou a opatřeno otiskem úředního razítka.

Nelze přehlédnout ani skutečnost, že žalobce tvrzenou skutečnost o absenci otisku úředního razítka a podpisu příslušného zástupce správního orgánu na rozhodnutí, které mu bylo doručeno, nedoložil. Soud pro úplnost uvádí, že za situace, kdy není pochyb o tom, že originál správního rozhodnutí je opatřen podpisem oprávněné osoby i otiskem úředního razítka příslušného správního úřadu, nemohla sama skutečnost, že žalobci hypoteticky mohlo být doručeno rozhodnutí neobsahující příslušný podpis či otisk úředního razítka, způsobit nezákonnost rozhodnutí. Uvedený postup by sice nebyl v souladu s ustanovením § 69 odst. 1 správního řádu, avšak výklad užitý žalobcem je vyjádřením přepjatého formalismu, neboť tvrzenou skutečností (že žalobci mohlo být doručeno prvostupňové rozhodnutí bez podpisu odpovědné osoby, která odpovídá za správnost rozhodnutí a otisku úředního razítka) nemohlo dojít ke zkrácení práv žalobce podat další opravný prostředek, který právní řád umožňuje, totiž podat odvolání, což žalobce učinil. Z tvrzeného důvodu nemohla být proto obrana žalobce zkrácena.

Ve druhém žalobním bodu tvrdí žalobce, že nebyl spolehlivě zjištěn skutkový stav a rozhodnutí není v souladu s právními předpisy. Konkrétně nesouhlasí s odvolacím orgánem, že na náhradním dokladu o zaplacení byl uveden nesprávný údaj o státní poznávací značce vozidla. Dle žalobce je uvedené tvrzení neprůkazné, neboť není zřejmý důvod, pro který by žalobce úmyslně

uváděl do dokladu nepravdivý údaj, když zákazníka vůbec nepoškodil. Dle žalobce nebylo ani prokázáno, že ve vozidle nebyl záznam o provozu vozidla a žalobce trvá na tom, že tyto dokumenty po něm nebyly požadovány. Žalobce má za to, že nelze vycházet pouze ze skutečností uvedených v protokolu z kontroly, neboť správní orgán má povinnost zjišťovat i bez návrhu všechny rozhodné skutečnosti svědčící ve prospěch toho, komu má být povinnost uložena, přičemž dle žalobce správní orgány této své povinnosti nedostály.

S námitkami tohoto obsahu se správní orgán prvního stupně vypořádal již na str. 3 a na str. 4 rozhodnutí, kde mj. uvedl

- *k námitce, že při přebírání jízdného 620,- Kč za poskytnutou službu si jmenovaný uvědomil, že v taxamtru ani ve vozidle nemá papírovou pásku na tisk stvrzenky a ve zkratkovitém jednání vypsál náhradní doklad, v němž napsal špatné číslo vozidla, že z ust. § 21 odst. 3 zákona o silniční dopravě vyplývá objektivní povinnost provozovatele taxislužby zajistit, aby řidič po ukončení jízdy bez vyzvání vydal cestujícímu doklad o výši jízdného pořízený jako výstup z tiskárny taxamtru. Tuto povinnost účastník řízení prokazatelně nesplnil a tím porušil příslušné ustanovení zákona o silniční dopravě v návaznosti na prováděcí vyhlášku. Účastník řízení navíc své pochybení v této věci doznal;*

- *k námitce ohledně absence kopií stvrzenek ze dne kontroly ve vozidle, že toto porušení nebylo v následujícím řízení prokázáno a není tedy předmětem výroku tohoto rozhodnutí. Účastník řízení svým podpisem kontrolního protokolu potvrdil, že převzal jeho stejnopis a že byl s obsahem protokolu seznámen, tj., že před svým podpisem byl seznámen s kontrolním zjištěním;*

- *k námitce, že obsah protokolu nemohl přečíst, záznamy o provozu vozidla – měsíční uzávěrky z taxamtru až na jeden měsíc předložil a záznam o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku po něm kontrola nežádala, nelze akceptovat a jeví se jako účelové. Řidič má již na místě kontroly možnost podat vyjádření, které je bezprostřední reakcí ke kontrolnímu zjištění. Je nesporné, že pokud by se uvedené tvrzení řidiče zakládalo na pravdě, tj., že některé doklady předložil, resp. po něm nebyly žádány a přesto by tato skutečnost byla kontrolou zaznamenána jako porušení právních předpisů, řidič by tyto argumenty nepochybně uvedl již na místě kontroly do protokolu, což neučinil. Činnost pracovníků vykonávajících státní odborný dozor je upravena příslušnými právními předpisy – zákon o státní kontrole a jsou tedy povinni zaznamenávat do kontrolních protokolů výhradně pravdivé údaje.*

Odvolací orgán se s posouzením uvedených námitek ztotožnil a doplnil následující:

- *k námitce, že po ukončení přepravy chtěl řidič zákazníkům bez vyzvání vytisknout doklad o zaplacení jízdného, avšak v tiskárně nebyl papír a náhradní sebou neměl, a proto zákazníkům navrhl, že jim doklad vypíše ručně, což udělal, že povinnost vydat zákazníkům doklad o zaplacení jízdného pořízený jako výstup z tiskárny taxamtru je spojena s objektivní odpovědností provozovatele taxislužby. Této odpovědnosti se nelze zprostit prokázáním liberačních důvodů. Skutečnost, že provozovateli taxislužby došel papír v tiskárně taxamtru, by bylo možno považovat pouze za okolnost snižující společenskou nebezpečnost předmětného protiprávního jednání, avšak pouze za předpokladu, že by tato skutečnost byla v řízení prokázána. V průběhu správního řízení nevyšly najevo žádné skutečnosti, které by toto tvrzení prokazovaly a ani provozovatel taxislužby ve smyslu § 52 správního řádu na podporu tohoto tvrzení žádné důkazy neoznačil. V kontrolním protokolu není zaznamenáno, že by provozovatel taxislužby sdělil tuto skutečnost kontrolnímu pracovníku, ani sám provozovatel taxislužby tuto skutečnost do kontrolního protokolu jako své vyjádření nezaznamenal. Z obou oznámení o poskytnuté přepravě sepsaných zaměstnanci hl.m. Prahy, kterým byla přeprava poskytnuta, naopak vyplývá, že provozovatel taxislužby doklad o*

zaplacení vypsál až na požádání. Tvrzení o absenci papíru v tiskárně taxamtru tedy nelze považovat za prokázané a nelze k němu přihlídnout při stanovení výše sankce;

- *k námitce, že na doklad o zaplacení napsal omylem nesprávnou státní poznávací značku vozidla, protože měl vozidlo teprve krátce, že takový omyl by byl pochopitelný, pokud by provozovatel na doklad napsal státní poznávací značku svého minulého vozidla či v případě, že by se zmýlil pouze v některých znacích státní poznávací značky vozidla. Provozovatel však na dokladu uvedl zcela*

odlišnou a neúplnou státní poznávací značku vozidla. Odvolací orgán se proto nedomnívá, že by došlo k omylu a nepovažuje tento údajný omyl za okolnost snižující závažnost protiprávního jednání. Nadto kromě nesprávně uvedené státní poznávací značky byl na dokladu uveden také nesprávně provozovatel taxislužby TAXI PRAHA SMLUVNÍ PŘEPRAVA. Nelze proto předpokládat, že by provozovatel na doklad uvedl nesprávné označení provozovatele taxislužby jinak než úmyslně;

- *k námitce, že absence záznamu o provozu vozidla ve vozidle je neprokázaná, neboť po řidiči nebyly tyto dokumenty při kontrole požadovány*, že absence záznamu o provozu vozidla je zaznamenána v kontrolním protokolu, který je ve smyslu § 53 odst. 3 správního řádu nadán presumpcí správnosti, což znamená, že skutečnosti v něm uvedené je třeba považovat za pravdivé, pokud se neprokáže opak. V průběhu správního řízení však nevyšly žádné skutečnosti, které by nenásvědčovaly tomu, že by v době provedené kontroly měl provozovatel taxislužby záznam o provozu vozidla ve vozidle.

Vzhledem k tomu, že žalobní námitky jsou v podstatě stejné jako námitky uvedené výše, soud konstatuje, že se plně ztotožňuje se závěry správních orgánů, které jsou uvedeny v napadených rozhodnutích, na něž odkazuje a nadto dodává, že správní orgány shromáždily spisový materiál v dostatečném rozsahu, který jim umožnil přijmout rozhodnutí, jenž je adekvátní zjištěným skutečnostem. Soud nemá pochybnosti o skutkovém stavu dané věci tak, jak byl popsán správními orgány v napadených rozhodnutích, neboť ani žalobce nijak nerozporuje, že dne 10.4.2010 od 20:35 hod. do 20:55 hod. poskytl 2 zaměstnancům hl.m. Prahy přepravu vozidlem Škoda Superb Sedan, SPZ: 9A8 5440, evid.č. vozidla taxislužby 9A8 5440 na trase Václavské náměstí v Praze 1 – Letiště Ruzyně v Praze 6 a po poskytnuté přepravě cestujícím nevydal stvrzenku z tiskárny taxametru, nýbrž ručně psaný doklad o zaplacení jízdného ve výši 620,- Kč s nepravdivými identifikačními údaji o provozovateli a vozidle taxislužby.

Námitku žalobce, že protokol podepsal, aniž znal jeho obsah, když neměl brýle, soud neshledal věrohodnou nejen z důvodů, na které v rámci správního řízení již poukázaly správní orgány, ale i proto, že tomuto tvrzení neodpovídá skutečnost, že krátce před vyhotovením protokolu žalobce za stejných podmínek, tj. bez použití dioptrických brýlí, vlastnoručně vypisoval 2 zaměstnancům doklad o zaplacení.

Soud nemá ani pochybnosti o tom, že v kontrolovaném vozidle nebyl záznam o provozu vozidla (měsíční uzávěrky taxametru za měsíce leden, únor, březen 2010 a kopie stvrzenek z přeprav poskytnutých dne 10.4.2010) a záznamy o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku provozovatele taxislužby jako řidiče z právě probíhajícího dne a z předchozího dne a to tak, jak je zaznamenáno v protokole č. T/100410/1/Šp ze dne 10.4.2010. Žalobcovu obranu uvedenou ve „vyjádření řidiče ke kontrolnímu zjištění“ ze dne 14. 4. 2010 spočívající v tvrzení, že záznamy o provozu vozidla - kopie stvrzenek ze dne kontroly nebyly předloženy, protože se jednalo o první jízdu toho dne, vyvrací žalobcem dne 28. 7. 2010 předložený záznam o době řízení vozidla SPZ: 9 A8 5440, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku provozovatele taxislužby, z něhož vyplývá, že dne 10. 4. 2010 se první jízda se uskutečnila od 16,00 hod. do 20,30 hod. Soud se ztotožňuje s žalovaným, že pokud by protokol č. T/100410/1/Šp ze dne 10.4.2010 obsahoval údaje v rozporu s učiněnými zjištěními kontrolorů, bylo na místě, aby

žalobce bezprostředně adekvátně reagoval, tedy do protokolu vyjádřil svůj nesouhlas a nikoli toliko protokol podepsal a převzal jeho stejnopis.

K námitce, v níž žalobce nesouhlasí s tím, že na náhradním dokladu o zaplacení byl uveden nesprávný údaj o státní poznávací značce vozidla, neboť není zřejmý důvod, pro který by žalobce úmyslně uváděl do dokladu nepravdivý údaj, když zákazníka vůbec nepoškodil, soud uvádí, že tato

námítka je vyvrácena ručně žalobcem vyplněnou stvrzenkou, která je součástí správního spisu a která obsahuje nejen nesprávný údaj o státní poznávací značce vozidla, ale i nesprávné označení provozovatele taxislužby a to TAXI PRAHA SMLUVNÍ PŘEPRAVA.

Soud se neztotožnil ani s námitkou žalobce, že správní orgány vycházely pouze ze skutečností uvedených v protokolu z kontroly, neboť správní orgány za účelem řádného zjištění skutkového stavu opatřovaly i další důkazní prostředky, které jsou součástí správního spisu a které jsou i uvedeny v prvostupňovém rozhodnutí na str. 2 tohoto rozhodnutí. Nadto nelze pochybovat o tom, že pokud měl žalobce za to, že existuje důkazní prostředek svědčící v jeho prospěch, bylo v jeho zájmu takový důkazní prostředek předložit či navrhnout jeho provedení, pokud jej neměl ve své dispozici. O svém právu navrhnout provedení důkazů a činit i jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí byl žalobce písemně poučen v „Oznámení o zahájení řízení“ ze dne 17. 5. 2010.

K námitce spočívající v nesouhlasu žalobce, že v průběhu správního řízení nevyšly najevo žádné skutečnosti, které by potvrzovaly tvrzení provozovatele taxislužby o tom, že mu v tiskárně došel papír a přitom pracovníci správního orgánu I. stupně, kteří byli přítomni, museli tuto skutečnost zaznamenat, soud uvádí, že v protokolu č. T/100410/1/Šp ze dne 10.4.2010 k tomuto tvrzení lze konstatovat toliko, že je v něm uvedeno ručně „řidič vydal ručně psaný doklad s falešnými údaji“, nic jiného z protokolu ani z „Oznámení o poskytnuté přepravě“ nevyplývá. Sám žalobce do protokolu k uvedenému tvrzení v rubrice „vyjádření řidiče:“ ničeho neuvedl. Skutečnost, jenž je v protokolu č. T/100410/1/Šp ze dne 10.4.2010 zaznamenána („řidič vydal ručně psaný doklad s falešnými údaji“) je v souladu s připojenou stvrzenkou taxi vydanou dne 10. 4. 2010 žalobcem. Soud proto uzavírá, že nemohl ani této námitce přisvědčit, když tento dílčí závěr koresponduje s obsahem správního spisu.

S ohledem na uvedené neshledal soud výše uvedené námítky důvodnými, když skutkový stav byl zjištěn v dostatečném rozsahu a úvahy, z něj vycházející jsou logické, srozumitelné a soudem přezkoumatelné.

Ve třetím žalobním bodu namítá žalobce, že nesouhlasí se stanovením výše pokuty, neboť tvrdí, že nebylo přihlédnuto k jednotlivým kritériím stanoveným v § 36 odst. 2 zákona o silniční dopravě“), tedy k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání a k rozsahu způsobené škody. Konkrétně namítá, že nedošlo k předražení jízdného ani k jiné škodě. Jednalo se o nedbalostní jednání ohledně tiskárny taxamtru, kdy žalobce neměl pásku do tiskárny, což je porušením ust. § 21 odst. 3 citovaného zákona, avšak doba trvání protiprávního jednání byla nepatrná a rozsah způsobené škody byl nulový.

I s námitkami tohoto obsahu se správní orgán I. stupně vypořádal a to na str. 4 rozhodnutí, kde mj. uvedl, že při stanovení výše pokuty přihlížel správní orgán dle § 36 odst. 2 zákona o silniční dopravě k vysoké závažnosti a významu protiprávního jednání spočívající ve skutečnosti, že provozovatel taxislužby jako řidič poskytl službu taxi, aniž by po ukončení placené jízdy vydal

cestujícím tištěnou stvrzenku z taxamtru, jak mu to ukládá příslušné ustanovení zákona. Nevydání dokladu o zaplacení jízdného, v tomto případě vydání ručně psaného dokladu s nepravdivými identifikačními údaji o dopravci a vozidle taxislužby, je vedle neoprávněného podnikání a nabízení služeb taxi bez platného průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby hodnoceno jako jedno z nejzávažnějších porušení zákona o silniční dopravě. *Vysoká závažnost tohoto deliktu* je dána především tím, že nevydání dokladu, tzn. tištěné stvrzenky z taxamtru má většinou za cíl zakrýt jiné protiprávní jednání. V daném případě však tento motiv nebyl prokázán, neboť účastník řízení

nepoškodil cestující na ceně jízdného a následně doložil kopii stvrzenky z uskutečněné přepravy, což zohlednil správní orgán ve prospěch účastníka řízení.

Správní orgán přihlédl k nižší závažnosti a významu protiprávního jednání spočívajícího ve skutečnosti, že ve vozidle nebyly výše uvedené záznamy požadované zákonem, neboť toto jednání řidiče lze považovat za opomenutí. V daném případě bylo prokázáno pouze jednorázové porušení zákonných povinností. Vzhledem k charakteru zjištění *nelze hodnotit dobu protiprávního jednání* provozovatele taxislužby. *Ohledně rozsahu způsobené škody* lze uvést, že skutková podstata správních deliktů, jichž se provozovatel taxislužby dopustil, vznik škody nepředpokládá, neboť se jedná o faktické porušení povinností uložených zákonem o silniční dopravě, jejichž důsledkem vznik škody být nemusí a v tomto případě se jedná o irelevantní kritérium. Závěrem dopravní úřad uvedl, že vzhledem k tomu, že uložená pokuta nepřevyšuje dle dat ministerstva práce a sociálních věcí 4 průměrné měsíční příjmy řidiče taxislužby, nepovažuje správní orgán za důvodné přihlížet k majetkovým poměrům provozovatele taxislužby. Pokud by se i přesto účastník řízení dostal do situace, kdy by mohla mít uložená pokuta likvidační charakter, může požádat o splátkový kalendář, kterým by se výrazně snížil dopad uložené sankce.

Odvolací orgán se s orgánem I. stupně ohledně uložené sankce ztotožnil a doplnil následující

- *k námitce, že dopravní úřad nesprávně zhodnotil závažnost jeho protiprávního jednání, neboť nedošlo k předražení jízdného a mělo dojít pouze k protiprávnímu jednání z nedbalosti s tím, že se jedná o první delikt a odebrání průkazu by mělo pro provozovatele likvidační charakter*, že podle § 21 odst. 9 zákona o silniční dopravě nemají příslušné správní orgány možnost správního uvážení a mají při splnění zákonných podmínek povinnost rozhodnout o odebrání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby. I v případě neodebrání průkazu by se stal provozovatel taxislužby osobou nespolehlivou pro výkon práce řidiče taxislužby dle § 9 odst. 3 písm. e) zákona o silniční dopravě a nemohl by práci řidiče taxislužby vykonávat. *Kromě věku 57 let neuvádí provozovatel jiný důvod, pro který by byl znevýhodněn na trhu práce.* Provozovatel taxislužby však neztrácí možnost jakožto provozovatel taxislužby zaměstnávat jiné řidiče a opatřovat si příjmy podnikatelskou činností. Nadto z živnostenského rejstříku je zřejmé, že se provozovatel taxislužby v daném případě vedle silniční dopravy *zabývá i dalšími oblastmi podnikání.* Ke své majetkové situaci provozovatel uvedl, že manželka pobírá mzdu a že má vyživovací povinnost ke dvěma studujícím dětem, platí nájem v obecním bytě a splácí úvěr na automobil. Ze spisového materiálu vyplývá i, že k provozování taxislužby si pořídil luxusní vůz Škoda Superb Sedan v r. 2008 a tedy si mohl dovolit splácet úvěr na vozidlo vyšší cenové kategorie. Pokuta ve výši 75.000,- Kč není obecně považována za likvidační a i vzhledem k možnosti provozovatele taxislužby lze požádat o zaplacení dlužné částky ve splátkách. Odvolací orgán se domnívá, že stanovené měsíční splátky je schopen provozovatel taxislužby při své majetkové situaci uhradit. Pokud by se dostal do problematické situace, je zde možnost požádat i o prominutí daňového nedoplatku ve smyslu § 65 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků.

Závěrem odvolací orgán hodnotil i závažnost, význam a dobu trvání protiprávního jednání a rozsah způsobené škody, přičemž odkázal na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí a dodal, že nevydání dokladu o zaplacení jízdného pořízeného jako výstup z tiskárny taxamtru je závažným porušením o silniční dopravě. Provozovatel svým jednáním ohrozil zájem společnosti na řádném a poctivém provozování taxislužby jakožto veřejné dopravy. Povinnost vydat zákazníkům doklad o výši jízdného pořízený jako výstup z tiskárny z taxamtru směřuje k ochraně zákazníků ve veřejné dopravě a k jejich možnosti ověřit si skutečnou cenu jízdného ve vztahu k počtu ujetých kilometrů a

k použité sazbě a k možnosti případné reklamace jízdy. V souvislosti s tiskem dokladu o zaplacení jízdného z tiskárny taxamtru dochází k uložení údajů o provedené jízdě do paměťové desky taxamtru a tyto údaje pak slouží jako doklad o příjmech dosažených při provozování taxislužby pro daňové účely. *Přítěžující okolností* je skutečnost, že provozovatel vydal doklad o zaplacení, na kterém uvedl nesprávné označení provozovatele taxislužby a nesprávnou státní poznávací značku vozidla. *Dopravní úřad při stanovení výše pokuty zohlednil i skutečnost, že nedošlo k poškození zákazníků na ceně jízdného.* Povinnost mít ve vozidle záznam o době řízení, bezpečnostních

přestávkách a době odpočinku směřuje především k možnosti příslušných správních orgánů kontrolovat řádné vedení tohoto záznamu a tím i k samotnému dodržování stanovených bezpečnostních přestávek a dob odpočinku. Za správní delikt v § 35 odst. 3 písm. h) zákona o silniční dopravě lze uložit pokutu až do výše 750.000,- Kč. Dopravní úřad v daném případě uložil provozovateli taxislužby pokutu ve výši 75.000,- Kč, tedy v jedné desetině zákonné sazby a v souladu se zákonem. Odvolací orgán se nedomnívá, že by výše pokuty byla pro provozovatele taxislužby likvidační a neshledal ani jiné důvody pro změnu výše pokuty stanovené dopravním úřadem.

Výše uvedené vyvrací námitku žalobce, že správní orgány se v napadených rozhodnutích nezabývaly posouzením jednotlivých kritérií dle § 36 odst. 2 zákona o silniční dopravě. Je třeba rovněž uvést, že uvedené ustanovení upravuje kritéria, která hrají roli pro určení výše pokuty, nicméně toto ustanovení je obecným ustanovením platným pro celou škálu možných porušení povinností uvedených v tomto zákoně. Z důvodu jeho obecnosti však ne ve všech případech porušení zákonem stanovených povinností lze s ohledem na charakter protiprávního jednání (porušení povinností) použít všechna kritéria, tak jak jsou zde uvedena. Citované ustanovení je třeba vykládat minimálně jako vodítko, pokud jej nelze přímo v jednotlivostech použít, k čemuž by měl správní orgán přihlídnout. V daném případě se správní orgány věnovaly především kritériu závažnosti a významu protiprávního jednání žalobce. Pokud jde o hledisko doby trvání a hledisko způsobené škody pak u předmětných deliktů správně bylo poukázáno správními orgány na skutečnost, že tato kritéria nelze hodnotit, neboť skutková podstata správních deliktů, jichž se provozovatel taxislužby dopustil, vznik škody nepředpokládají, protože se jedná o faktické porušení povinností uložených zákonem o silniční dopravě, jejichž důsledkem vznik škody být nemusí. Irelevantním kritériem je i doba trvání, neboť jde o delikty odrážející jednorázové porušení zákonných povinností.

V dostatečné míře správní orgány nejen posoudily zákonem stanovená kritéria pro stanovení výše pokuty, ale označily rovněž skutečnosti, jenž považují za přitěžující či polehčující, a nutno zdůraznit, že neopomenuly se řádně vypořádat i s námitkou spočívající v tvrzení, že uložená pokuta, včetně odebrání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby má pro žalobce likvidační charakter.

Neboť žalobce navrhl v žalobě, aby soud výši uložené pokuty za správní delikty snížil, nebo od ní vůbec upustil, zabýval se soud i tím, zda je namístě v daném případě nahradit správní uvážení správního orgánu užitím moderačního práva soudu.

Jak již judikoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30.11.2005, sp.zn.: 1 As 30/2004-82, takový zásah do uvážení správního orgánu je zásahem dovoleným, umožněným soudem ustanovením § 78 odst. 2 s.ř.s., kde soud se chová jako správní orgán a může zasáhnout do výše trestu jako by jej uděloval sám. Tím, že trest soud sníží či od něj upustí, nezpochybňuje závěr správního orgánu o tom, že žalobce porušil zákon a dopustil se správního deliktu.

Městský soud v Praze dospěl v daném případě k závěru, že uložená pokuta ve výši 75.000,- Kč není pokutou zjevně nepřiměřenou, odpovídá daným porušením zákona i zákonnému rozpětí

stanovenému v ust. § 35 odst. 1 písm. a) a b) zákona o silniční dopravě v rozmezí až do 100.000,- Kč a zákonnému rozpětí stanovenému v ust. § 35 odst. 3 písm. h) zákona o silniční dopravě v rozmezí do 750.000,- Kč. Z uvedeného vyplývá, že pokuta byla uložena ve výši jedné desetiny sankce dle § 35 odst. 3 písm. h) zákona o silniční dopravě. Soud má za to, že výše uložené sankce je adekvátní danému porušení povinností žalobcem. Skutečnost, že žalobce za celou dobu provozování taxislužby (5 let) neměl jediný správní delikt a je bezúhonný byla již zohledněna správními orgány.

Je namístě zdůraznit, že výše sankce za protiprávní jednání musí mít nejen preventivní, ale i represivní charakter a to předně ve vztahu k žalobci a musí tak s sebou nést přiměřeně citelný zásah do jeho majetkové sféry, aby byl veden k důslednějšímu dodržování všech zákonných norem, kterými je vázán a to zejména zákona o silniční dopravě. Preventivní úlohu musí uložená sankce pak mít rovněž ve vztahu i ke všem ostatním subjektům pohybujícím se na daném trhu.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7. května 2013

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková